

בית דין אזורי לעבודה בחיפה

ס"ע 20432-12-13

1 20 אפריל 2015

לפני:
כב' הרשמת מירי שי-גרינברג

עז אל דין עמאש
ע"י ב"כ: עו"ד חאלד ושאחי

התובע

-

מועצה מקומית ג'סר אל זרקא
ע"י ב"כ: עו"ד תייסיר קאסם

הנתבעת

2

פסק דין

3

4 1. **מר עמאש עז אלדין** ("התובע") כיהן כראש המועצה המקומית ג'סר אל זרקא
5 ("הנתבעת"), מחודש נובמבר 2008 עד אוקטובר 2013.

6

7 העובדות העומדות ביסוד התביעה

8

9 2. התובע נבחר לתפקיד ראש המועצה בחודש אוקטובר 2008, וכיהן בתפקיד זה
10 מחודש נובמבר 2008 ועד לחודש אוקטובר 2013.

11

12 3. משכורות החודשים **ינואר 2010 עד דצמבר 2011** (24 חודשים) שולמו לתובע
13 באיחור מדי חודש בחודשו ("השכר המולך"). הצדדים הסכימו על גובה
14 המשכורת ששולמה באיחור ותקופת האיחור, כפי שעולה מנספח ב' לכתב
15 התביעה.

16

17 4. בתקופת כהונתו של התובע כראש המועצה, נקלעה הנתבעת לקשיים כלכליים
18 ולמחסור תקציבי. בעקבות גרעונה הכלכלי, אישר משרד הפנים לנתבעת החלת
19 תכנית הבראה, מונה למועצה חשב מלווה, פוזרה מליאת המועצה הנבחרת
20 בהוראת משרד הפנים ובמקומה מונתה ועדה ממונה.

21

22

23

בית דין אזורי לעבודה בחיפה

ס"ע 20432-12-13

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31

ההליך בבית הדין

5. בכתב התביעה טען התובע כי הוא זכאי לפיצויי הלנת שכר בסך 42,790 ש"ח בגין האיחור בתשלום השכר המולן (תחשיב שנערך על ידי הנתבעת נספח ב' לכתב התביעה).
6. הנתבעת העלתה בכתב ההגנה טענה מקדמית לפיה דין התביעה להידחות על הסף מחמת התיישנות.
7. במעמד הדיון ביום 30/3/14, הוסכם כי בית הדין יכריע תחילה בטענת ההתיישנות, וככל שייקבע שלא התיישנה התביעה לפיצויי הלנת שכר, יידונו יתר הפלוגתאות נשוא תובענה זו.
8. בהחלטת בית הדין מיום 20/7/14, התקבלה טענת ההתיישנות בחלקה, בהתייחס לתביעה לפיצויי הלנת שכר לחודשים ינואר 2010 עד יוני 2010.
9. משלא עלה בידי הצדדים ליישב את ההליך על דרך הפשרה, נקבע התיק לשמיעת ראיות. בישיבת ההוכחות שהתקיימה ביום 3/9/14, נשמעה עדותו של התובע, ומטעם הנתבעת נשמעה עדותו של החשב המלווה, מר דניאל אורן. הצדדים סיכמו את טיעוניהם בכתב.

טענות הצדדים

10. התובע עותר בסיכומיו לתשלום פיצויי הלנה בשיעור 25% על השכר המולן, בהתאם לפסיקת בית הדין הארצי וכעולה מחוות הדעת המשפטית שערך יועצה המשפטי הקודם של המועצה. לפי הטענה, עוד בחודש ספטמבר 2013, חיווה היועץ המשפטי הקודם של הנתבעת את דעתו כי התובע, בהיותו ראש המועצה ונבחר ציבור, זכאי לתשלום פיצויי הלנת שכר כמו יתר עובדי המועצה, אולם הנתבעת משיקוליה מתעקשת שלא לשלם לתובע את זכויותיו. זאת, על אף שבהתאם להסכם הבראה שילמה ליתר העובדים, ובכללם הגזבר ומזכיר המועצה, פיצויי הלנת שכר בשיעור 25%.

בית דין אזורי לעבודה בחיפה

ס"ע 20432-12-13

- 1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
11. הנתבעת חולקת בסיכומיה על עצם זכאותו של התובע לפיצויי הלנה בטענה שאי תשלום השכר במועד, בתקופת ניהולו של התובע, נבע מסיבה שלא הייתה לנתבעת שליטה עליה. נטען כי הלנת שכרו של התובע, כמו של יתר עובדי הנתבעת, הינה מחדל הרובץ לפתחו של התובע, שכן ראש המועצה אחראי על ניהול ענייניה. נטען עוד שעם כניסתו לתפקיד ידע התובע שהנתבעת שרויה בקשיים כספיים, וחרף זאת נטל על עצמו את תפקיד ראש המועצה.
12. הנתבעת הוסיפה וטענה כי עמדתה העקרונית של המדינה היא שראש רשות מקומית שבעת כהונתו ארעה הלנת שכר אינו זכאי לפיצויי הלנת שכר. לפיכך, לסיכומיה צירפה הנתבעת, ברשות בית הדין, את עמדת מדינת ישראל-משרד הפנים בהליך אחר (סע"ש 28864-10-12), ולפיה: **"תשלום פיצויי הלנת שכר לראש רשות אשר בזמן כהונתו ארעה ההלנה סותר מניה וביה את התכלית העומדת בבסיס מתן פיצויי הלנה, ועלול להוות תמריץ שלילי לראש הרשות להמשיך בהלנה הפסולה ולא למנוע או להפסיקה במהירות האפשרית. ... תשלום פיצויי הלנה לראש רשות אשר בתקופת כהונתו התבצעה הלנת הכשר הינה בבחינת 'החוטא יוצא נשכר', ולפיכך אין מקום לתשלום פיצויי הלנה"** (ההדגשה במקור – מ.ש.ג.)

דיון והכרעה

- 22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
13. הפסיקה הכירה בכך שנבחרי ציבור – נושאי משרה מכוח הדין – הינם עובדים "דו מהותיים" אשר חלק מהוראות משפט העבודה המגן והביטחון הסוציאלי חלות עליהם (דנג"צ 4601/95 סרוסי נ' בית הדין הארצי לעבודה ואח', פ"ד (נב) 817; ע"ע 1120/02 יוסף ועקנין – המועצה הדתית אופקים, פד"ע לט 751; ע"ע 1010/02 מדינת ישראל-משרד הפנים – יעקוב רסמי, פד"ע מ 156; אושר בבג"צ 1898/06 משרד הפנים נ' בית הדין הארצי לעבודה ואח', מיום 24/3/2008).
14. בית הדין הארצי לעבודה קבע זה מכבר כי יש לדון בתביעתו של ראש רשות מקומית לשכר עבודה בבית הדין לעבודה, בהיותו במעמד של "עובד" לעניין

בית דין אזורי לעבודה בחיפה

ס"ע 20432-12-13

- 1 תחולת הוראות מסוימות שבחוק הגנת השכר, תשי"ח-1958 (פסק דינו של
2 כב' הנשיא אדלר (כתוארו דאז) בע"ע 509/05 אורי בורובסקי – מועצה
3 מקומית ביר אל מכסור, מיום 20/8/2006).
- 4
- 5 .15 בעקבות פסיקת בית המשפט העליון ובית הדין הארצי, יישמו בתי הדין
6 האזוריים לעבודה את ההלכה ובשורה של פסקי דין נקבעה זכאותו של נבחר
7 ציבור לפיצויי הלנה (ראו, למשל: עב (ת"א) 2492/08 המועצה הדתית מזכרת
8 בתיה – זלמנוביץ אפריים ואח', מיום 28/10/08; עב (ת"א) 5139/05 רפאל
9 ברנז – המועצה הדתית בת ים, מיום 30/12/07; עב (ת"א) 7256/03 ושדי יצחק
10 – המועצה הדתית בת ים, מיום 29/11/07; עב (נצי) 2684/04 חביבאללה
11 עורסאן – מועצה מקומית עין מאהל, מיום 18/9/07; עב (נצי) 1796/05 היועץ
12 המשפטי לממשלה – הרב שמואל דוד, מיום 8/5/06; עב (נצי) 2212/04 ישראל
13 עמרוסי – המועצה המקומית מגדל, מיום 19/3/06; דמ (ת"א) 5771/03 שירין
14 אפריים – המועצה הדתית אור יהודה, מיום 8/3/06).
- 15
- 16 .16 לאור האמור לעיל, אין מקום לטענה שהתובע אינו זכאי לפיצויי הלנה מהטעם
17 שהינו נבחר ציבור או מהטעם שכהן כראש הרשות המקומית. העובדה
18 שהתובע כיהן כראש רשות מקומית (הנתבעת), אינה גורעת מזכותו לקבל את
19 שכרו במועד, ולעניין זה אין הוא שונה מכל עובד "שכיר" אחר בנתבעת.
- 20
- 21 .17 אף אין בידי לקבל את טענת הנתבעת כי התובע אינו זכאי לפיצויי הלנה בשל
22 ניהול כושל ובלתי תקין של המועצה, התנהלות אשר הובילה לפי הטענה
23 למצבה הכלכלי הקשה של הנתבעת ולהלנת השכר של עובדיה.
- 24
- 25 .18 הוכח שהתובע התמנה לתפקידו כאשר המועצה כבר נמצאה במצוקה
26 תקציבית ובגרעון כספי גדול (פ: 4, ש: 15-16; פ: 5: ש: 23-24; פ: 10, ש: 17-
27 18, 29). החשב המלווה אף ציין בעדותו, שהיקפי הגרעון של הנתבעת בתקופת
28 כהונתו של התובע וכיום הינם דומים, בהערכה גסה, "והיום המועצה משלמת
29 משכורות, אני מניח שאולי היה אפשר לצמצם יותר את הנק. אני לא הייתי
30 בתקופה ולכן איני יכול לומר זאת. ייתכן והיו נסיבות נוספות בתקופה
31 הקודמת" (פ: 11, ש: 6-8) (ההדגשות הוספו – מ.ש.ג.).

בית דין אזורי לעבודה בחיפה

ס"ע 20432-12-13

- 1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
19. התובע נשאל בחקירתו הנגדית מדוע לא שולם שכרו במועד, והשיב **"כי ביקשו ממני להמתין"** (פ: 6, ש: 1). החשב המלווה אף אישר בעדותו, שבמסגרת תכנית ההבראה ויתר התובע באופן וולונטרי על 20% משכרו (פ: 10, ש: 26-27). לטעמי, בעשותו כן נתן התובע דוגמה אישית ליתר עובדי המועצה, כאשר המשיך לכהן בתפקידו חרף האיחור בתשלום השכר, ואין יסוד להנחה שפעל כך כדי להניב לעצמו זכויות כספיות משמעותיות.
20. הנתבעת לא הוכיחה, אפוא, שמצוקתה הכספית נבעה מניהול כושל ובלתי אחראי של התובע עצמו (פ: 6, ש: 16-17, 23, 26; פ: 12, ש: 27). לראיה, בסיום הליך בחינת תפקודו של התובע כראש הנתבעת, המליצה ועדת החקירה (1/נ) להשאיר את התובע לכהן בתפקידו כדי לאפשר לו לעמוד ביעדים שהציבה לו. בצדק ציין התובע כי סיים את כהונתו בתום הקדנציה (בעוד שבהליך האחר אליו הפנתה הנתבעת בסיכומיה, הודח ראש הרשות המקומית מתפקידו). לפיכך, נדחית הטענה בדבר קיומו של "אשם תורם" מצד התובע.
21. אפנה, אפוא, לבחון מהו גובה פיצויי ההלנה שיש לפסוק לתובע בגין הלנת שכר עבודתו על ידי הנתבעת.
22. סמכותו של בית הדין להפחית פיצויי הלנת שכר ו/או לבטלם במקרים המתאימים מעוגנת בסעיף 18 לחוק הגנת השכר, שזו לשונו:
- "בית דין אזורי רשאי להפחית פיצויי הלנת שכר או לבטלו, אם נוכח כי שכר העבודה לא שולם במועדו בטעות כנה, או בגלל נסיבה שלמעביד לא הייתה שליטה עליה, או עקב חילוקי דעות בדבר עצם החוב, שיש בהם ממש, לדעת בית הדין האזורי, ובלבד שהסכום שלא היה שנוי במחלוקת שולם במועדו".**
- הפסיקה העניקה לבית הדין שיקול דעת רחב בנוגע ליישום הוראה זו (ע"ע 300029/98 מכון בית יעקב למורות - ג'וליה מימון, מיום 29/11/2000).

בית דין אזורי לעבודה בחיפה

ס"ע 20432-12-13

- 1 פסק הדין המנחה בענייננו הוא ע"ע 1242/04 עיריית לוד - אבלין דהן ואח',
2 מיום 28/7/2005 ("עניין עיריית לוד"). בעניין עיריית לוד בחן בית הדין הארצי
3 פסק באופן מקיף את ההיבטים השונים של פיצויי הלנת שכר, תוך התייחסות
4 לנסיבות המיוחדות של הרשויות המקומיות ולמשבר הכלכלי שפקד אותן
5 בשנים האחרונות. בית הדין הארצי פסק פיצויי הלנה מופחתים בשיעור שנתי
6 כולל של 25% (עבור חלק השכר שעד לגובה השכר הממוצע במשק), תוך
7 שהביא בחשבון את שיעור הריבית החריגה הנהוגה בבנקים מעבר למסגרת
8 המאושרת ואת משמעותה של הלנת שכר מתמשכת לעובדים המביאה לפגיעה
9 בכבודם.
10
- 11 על עמדה זו חזר בית הדין הארצי בע"ע 135/05 עיריית קריית מלאכי - שלום
12 סבן ואח', מיום 19/1/2006, וכן בע"ע 637/05 המועצה הדתית רחובות ואח' –
13 נפתלי הלוי ואח', מיום 8/3/2006 ("עניין המועצה הדתית רחובות") (ראו גם:
14 ע"ע 1089/04 סאוסן מחאמיד – מועצה מקומית בסמ"ה, מיום 27/3/2006).
15
- 16 לאור כל האמור לעיל, ומאחר שלא שוכנעתי בדבר התקיימותן של נסיבות
17 מיוחדות המצדיקות חריגה מהעקרונות שנקבעו בפסיקתו של בית הדין הארצי
18 בעניין עיריית לוד ובעניין המועצה הדתית רחובות, אני קובעת כי יש להחיל
19 עקרונות אלה גם על עניינו של התובע כאן.
20
- 21 לפיכך, אני קובעת כי הנתבעת תשלם לתובע פיצויי הלנת שכר מופחתים
22 בשיעור שנתי של 25% בגין האיחור במשכורות יולי 2010 עד דצמבר 2011.
23 שיעור פיצויי ההלנה כאמור יחול רק על אותו חלק מן השכר המולן שאינו
24 עולה על השכר הממוצע במשק כפי שהיה ידוע ביום ביצוע התשלום בפועל.
25 יתרת השכר המולן, העולה על השכר הממוצע במשק, תישא הפרשי הצמדה
26 וריבית כחוק. פיצויי הלנה כאמור יחולו מהמועד בו אמורה הייתה הנתבעת
27 לשלם את השכר בעבור כל חודש וחודש, ועד למועד תשלומו בפועל בהתאם
28 לנספח ב' לכתב התביעה.
29
- 30 מובהר בזאת כי פיצויי ההלנה יחולו רק לגבי רכיבי השכר בגין עבודה בפועל,
31 לא כולל החזר הוצאות.

בית דין אזורי לעבודה בחיפה

ס"ע 20432-12-13

- 1
- 2 .27 הסכומים האמורים ישולמו בתוך 30 ימים מיום שיומצא לנתבעת פסק הדין,
- 3 שאם לא כן יישאו הפרשי הצמדה וריבית כחוק מיום מתן פסק הדין ועד ליום
- 4 התשלום בפועל.
- 5
- 6 .28 בנוסף תישא הנתבעת בהוצאות התובע בסך 1,500 ש"ח, ובשכ"ט עו"ד בסך
- 7 3,500 ש"ח, לתשלום בתוך 30 יום מהיום שאם לא כן יישאו בריבית כדין
- 8 והפרשי הצמדה מהיום ועד התשלום בפועל.
- 9
- 10 לצדדים מוקנית, בתוך 15 ימים מיום שיומצא להם פסק הדין, זכות לערער על פסק
- 11 דין זה בפני בית הדין האזורי לעבודה בחיפה.
- 12
- 13 **ניתן היום, א' אייר תשע"ה, (20 אפריל 2015), בהעדר הצדדים ויישלח אליהם.**
- 14

מירי שי-גרינברג, רשמת

15
16